

De orthograuia

Quartuor fuerunt sinodi principes quos que ad autenticadā autorizandā et defendendā fidē quā scriptura sacra p̄dicat p̄uenērūt. s. Nicena tricētoꝝ. xvii. ep̄oz cōstantino augusto impante pacra. in q̄aria ne p̄fidie blasphemia cōdemnat q̄r in equitate sancte trinitatis. Arrius asserebat h̄c cōsubstantiale deo patri dēū filiū eadem sinodus cōfiteſ. Secunda cōstātinopolita na centūquinq̄inta patrū sub Theodosio seniore q̄ macedoniuꝝ negantē sp̄misan etum esse dēū condēnauit. consubstantia le patri et filio sp̄mīancū demonstrās. s. et dans formā simboli quā tota grecorū et latinarū confessio p̄dicat. Tertia ephesi na ducentoz̄ ep̄iscopoz̄ sub iuniorē theodosio augusta edita. que nestoriū duas p̄sonas in cōpo cōfidentē iusto anathemate condēnauit. oñdens manere in duab̄ naturis ynā domini nostri iesu christi personam. Quarta calcedonensis. ccxxx. sacerdotum sub marciano principe habita in qua euticen cōstātinopolitanū verbi dei et carnis vnā naturam p̄nunciantē et ei⁹ defensorem dyoscorū quendam alexādrie ep̄iscopū et ip̄m rursus nestorium cum reliquis hereticis vna patrum sententia cōdēnauit. p̄dicās sic natum christū de virgine vt in eo substantia diuine et humane confiteretur nature.

De orthograuia.

Dropter scripi torum imperitiam de orthograuia sunt aliqua breuiter annoſ tāda. Sciedū ergo q̄ b̄ trāsit in literas sequētes in certis cōpositiōibz̄ sequēte c. vt occurro succurro. F̄r̄ officio sufficio. S̄r̄ suggesto oggannio qđ ad vulpes pertinet. m̄ vt summittō. p̄ vt suppono oppono. r̄ vt surripio et arripio. In quibusdaz manet imutabilis vt in abrogo abrado. Un. v. Lappa ferēs gramē b̄ sumit p̄ sociamē. i. becl̄ra b̄ in ab et sub ob si sociā p̄ topotionē incipiētibz̄ ab his l̄ris transit in illas. et dupl̄icat illa l̄ra. Un. subcineri ci⁹ p̄ b̄ in p̄ma sillaba imputat ab aliquo virtio sc̄ptoz̄. S̄ quoq; in u fm̄ pr̄iscianū cā euphanie mutat vt aufero pro absers et aufigio p̄ abfigio. D̄ in hac p̄positiōe adtrāsit in l̄ras sequentes p̄ cōpositionē sc̄z ev̄t accidit. F̄ vt affigo. S̄ vt aggero. L̄ vt allido alligo. H̄ vt annuncio. P̄ vt ap-

pono appello. R̄ vt arrideo. S̄ vt assideo. T̄ vt attineo attingo. Tollit tñ s̄ qñ sequitur p̄sonās post s̄ vt aspgo et asto. v. Lor flagrās lenis p̄ira saltans ad sibi mutat. Tollit inde tñ sequit s̄ p̄sona post s̄. Per principias sillabaz̄ accipias l̄ras i quas mutat d̄ in cōpositiōe p̄positiōis. D̄ fm̄ pr̄iscianū sonat obscurz̄ in extremitate di citionū vt cōplū ap̄tū i principio vt magnū mediocre. i medius vt umbra. D̄ trāsit in n̄ seq̄ntēd̄ vt tm̄ tantūdē. L̄ vt idē idētidē. C̄ vel q̄ vt num nūcubi et nūquis nūc̄ ancesps p̄ amcesps. Am̄ p̄positio fvel c̄ vel q̄ seq̄ntibz̄ in n̄ mutat m̄. vt anfractus ancisus anq̄ro. sed vocali seq̄nte itercipit b. vt amb̄it̄ amb̄eslus. Vt trāsit il̄ sequētē qñ in t̄ con cōponūt̄ cū dictiōe incipiēt̄ teabl̄. vt illido et collido. in r̄ vt irrideo et corrideo trāsit i m̄. vt imitte imunis. in p̄ vt ip̄leo impi⁹. i b̄ vt imbuo ibibo. d̄ tribu ultimis dr̄ m̄ vel p̄ vel b̄ nūc̄vulten fore p̄ se. Atrāsit etiā i c̄ vt ecqd̄ p̄ enqd̄. Otrāsit i c̄ vt seq̄r̄ secut̄. loq̄r̄ locut̄ q̄s cui⁹. q̄s qu⁹ p̄ coq̄nario debet scribi coci et nō coq̄. Antiq̄ dicebāt quump̄ cū. quir p̄ cur. Quoties ex p̄positio cōstruit̄ cū dictiōibz̄ bus incipiētibz̄ a vocalibz̄ remanet itegra vt ex aro. ex agiro. ex eo. exigo. ex oleo exuro. vel ab his q̄tuor p̄sonantibz̄ c̄ vt excūtio. et vt extraho. p̄ vt expeto. s̄ vt exequor. Sic cōponat̄ cū dictiōe incipiēte ab f̄tran sit in ip̄am. vt efficio effundo. E vero cōponit̄ cū dictiōibz̄ incipiētibz̄ a b. vt ebis bo. a d̄ vredo educo. a ḡ vt egero. ab m̄ vt emineo emico. ab n̄ vt enarto enodo. ab r̄ vt eripio. ab ū cōsonāte vt eucho euoco. ab i vt ejacio. reliq̄s vero seq̄ntibz̄ p̄ponit̄ ex vt dictū ē. Et et ab cū vocalibz̄ ponūtur i appositionē. vt ex aula ab illo. Et za cū cōsonātibz̄ vt e domo a rure. Abs apponit̄ qñq; dictiōi incipiēta q̄ vt abs q̄libz̄. sed cōponit̄ cū dictiōe incipiēte a c̄ vt ab sc̄do abscedo. et a te vt abstineo. L̄di et dis cōueniat. Flotādū q̄ dis cōponit̄ cū dictiōibz̄ incipiētibz̄ a c̄ vt discūbo discūtio. ab f̄differo et diffido in q̄b̄ trāsit s̄ inf̄ a p̄ vt displiceo dispuato. a t̄ vt distracto dis tēdo. ab l̄ vt dissicon et dissipō. ab i consolante. vt dissūgo. Alijs quibuscunq; p̄sonātibz̄ seq̄ntibz̄ p̄ponit̄ q̄ cōpositōe di nō dis. vt dimittō diduco diruo dirūpo. dige ro diligo diluo. Quoties trās cōponit̄ cum dictiōe incipiēta d̄n et i cōsonātēs

ab his quo ad scripturā et quo ad pronū/
ciationē vt trado traduco, ab n vt tran
ab i consonāte vt trahtio. **N**quoties cir
cum tam et quelibet desinē ppositio i m
cōponitur cum dictiōe incipiēt a vocali;
debet scribi vt ostendat esse de integratate
illius dictiōis, non debet aut̄ pñunciari.
vt circūeo circūago. In ambulo
m pronūciatur, qz b interponit. In come
do aut̄ est m accidentaliter, qz n mutat in
m, ex con et edo es n mutata in m, circum
amictō etiā si est cōpositū seruat regulā su
pradicātum. **T**isunt due partes tunc m so
num suū tenebit. **N**ota qz litterēi hoc ver
siculo cōprehense interponit dictionibz
causa euphonie. **v**. **D**ante euphoniam risus
et rimbra, cado. **R**ut dirimo, et vt itenidē
i vi obscurus, d ut redimo, m ut comedo,
i vt vñā pro vt nam, b ut cōburo et am
bio, v ut bos bouis, c ut sicubi, et additur
lyt obliquus ex ob et equus. **A**būdo nō
debet aspirari et ab et vnda. Achates per
ch, Harena ab hebreo, fñm papiam aspirati
ab aere res, fñm Huguitiōem scribitur s
ne b. Asteriscus in antiquis libris scribi
tur per s in penultima sillaba, et in Papia
et in buguitiōe, et sic nō est dictio cōposi
ta vt quidam volunt ab aster et icon, aste
ricus, i. parvus, aster id est stella. Aut per
test coniunctio. **H**aud per h et d aduerbi
um negādi. Ausfugio ex ab et fugio b in v
conuersa. Autumo ex ab et umos quod ē
mens, et mutat b in u et tū in tu, neqz debz
sanare ibi c. **A**uctor ab augēdo scribi per
c. **A**utor pro autoritatē habente vel p poe
ta sine c. **A**ctor ab agendo per c et t sine u.
Bdellium debet scribi per b in principio
fm buguitiōe. **L**enomia est musca ca
nina, a cinos quod est canis. **L**enomia ē
musca cōmuni, a cenon quod est cōmu
ne, et sic deberet ibi scribi, venit crenomia
et cīnīs. **L**iskaria formāt quidaz cistar
cium a cista, fñm Alexandrū neqz per c fm
Isidorū vero per s dictum a siccitate. **S**y
tropedes scđm buguitiōem et Papiam
per s scribi, licet vñiose p c in multis bi
blijs inueniāt, a sin quod est con et tres et
pes. **C**rebra crebro et crebreo bres, brui,
per duplex et scribi debet per vñ ante et p
vñum post. **D**issicio cis, dissecui, a dis
secō antiquum verbum in hymno illo,
dissice, i. dissipa et abrūpe. **D**itionis p do
minio sine t, Dominus et domna sine p g

m. **D**racma me, p c, octana ps est vñcie.
Dragma atis, p gest qstio siue interrogā
tio. **V**n dragmatis, i. interrogatiō, alij
dicūt qz drama me, et drama matis vñiqz
sine c et sine gest cāt in q loquif spōsus et
spōsa. Alij dicūt qz drama atis, est qrtā ps
stateris, drama tis, gen carminis. **E**stu
rio ris, nō pr sed ps scribi debet, ab esum
esu. **E**ñcio cis, p duplex hqz primū est cō
sonās, secundū est vocalis. **E**phebo p ph
vel p vñū f. **P**apias vō scribi p duplex f.
Effrathe ab effraim p duplex ff. **E**phraim
teus ab ephrata p pb. **E**nfrates ab enfra
te qd est frugifer p eu. **E**gilopiu vel egilo
pia caro q nascit in angulis oculoz. **E**x
ero ris, sines pferre et discoopire. **F**lac
ceo ces, flaccui p duplex c. **G**rasso aris
est iuaderelatrocinari, pdari, impugnare
crudeliter, a gradior quasi ipem gradi ad
agēdum crudeliter p g, s crasso las, t cras
sor aris, i. fieri crastum vel impinguari p
c, a cresco cis, vla creos qd est caro. **J**eres
mias fñm buguitiō, per b. **H**yebusus et
byn mēsura et hircus et hyspanus. **H**eros
i. vir nobilis. **H**ostio stis, i. cōre, hoc hos
tiū et hostis aspirant. **I**mo aduerbiū
eligid p vñū m. **K**abi p kdebet scribi
nomen est mēsure. **M**atta per duplex t
est cella vel portus quod tenet beremita
sub pedibus. **D**ictio tis, per duplex t. **A**
tus, i. filius. **A**tta, i. filia. **B**natus, i. gene
ratus. **B**nata, i. generata. **I**nde agnatus
quasi eodē genere natus. **C**ognat̄ quasi
simul nat̄ vel simul generat̄. **D**ocneu
ma atis, et hecneuma me, dicit̄ vocū emis
sio et modulatio. **P**neuma atis, idem est
quod spūssancus, grece pneolatine, flat̄
spūs vel aspiratio. **V**n pneuma, p spū p p
neuma sine p, p cīn, **M**arus ra, rū, i. sciēs
et gnarus ra rū, p prothesim, cū in ignar̄
i. nesciēs. **I**nde ignoro ras. **V**n bedictio
nes scribunt̄ p g, et derinate ab eis et hoc p
prothesim, vla vt alij volūt ē p naturā. **V**n
in cōpositiōen nō trāsit in g, sed subtrābi
tur, idē dicit̄ de agnosco et de alijs cōposi
tis a nosco q inveniāt scribi p g, cum no
scō naturaliter scribat̄ per n. **O**gdo gre
ce octolatine, vñ ogdoas adis, i. ogdo p
g rd. **I**nde octo g rd mutatis ic rt. **O**n
eris, p sarcina et onero ras, et derinara ab
eis sine aspiratiōe fm buguitiōe et papis
am. **O**cīi cīj, p vñū c. **O**cco cas, ex ob et ce
co cas, p duplex c. **O**ccicare id est scindre

De accentibus

vltetram trahere. hec occace. p duplex c. i. rastri. Occipitiū siue occipud. p duplex. c. Opportun⁹ p duplex p. Dopo ret p vñū p. Opplere. i. circūplere p duplex p. Opto p vñū p. Obtineo p b. Parablis. a par et absida quasi parib⁹ absidis. i. lateribus Pellicius p i debet scribi. vnde noia que duab⁹ sillabis supant primitiuā i habent antepenultimā. vt pellis pellic⁹. ordeñ or deatus. tribun⁹ tribunici⁹ q̄ vna tantum sillaba supant habent e. vt triticū triticeus Plias adis. est signū septē stellarū ibi est i consonans. sed cōiter p sincopā ponitur i cōsonās provocali dicit et plias adis. Priansa et ptisanariū debet scribi p et t i principio. Psallo psalmus psalterium. et pto pos qđ est casus p p in principio. Quatuor p duplex et quater aut p vnum t. Que cōiunctio copulatiua p vñū e. Que nomē pae diptongon. tā in feminino singulari q̄ in neutro plurali. Quotidie p q nō p c. Repperio per duplex p in pterito scribi tur er repuli. Sciph⁹ p scet scilla p periculo. Sed cōiunctio p d et nō pert anti q̄ dicebat sedū. Sicca p gladio p duplex c. Hugo gis p vnum gnatū. Hugo is p vñū m. Summus ma mūg duplex m. Tēno et cōtēno non habēt p in presenti sed in pterito et supino. De teneo nes nū tentū teniū u mutando i o fit tento tentas p n et sine p et tentatio nisi velis formare verbū a tēno temp̄i temptū. et tunc ba bebit temp̄o tas p p. Tignū p gest laque ar. Timū p m neu. ge. ē flos et quedā herba odorifera. Tinn⁹ p vnicū i et duplex et pscis. Tñnū p duplex h̄ et vñū n ē ges nus ligni imputribilis quidā tñ nō dupli cant i. Vita p vñū t a viuo. Virtus pro ornamento mulieris p duplex et scribitur. abeo sic debet litterari ab est prima sillaba et secunda o tertia. et sic de consimilib⁹ iudi candum que cōponuntur ap̄positionib⁹. Habeo bes. aspirat cū suis cōpositis. vt exhi beo inhabeo pter q̄ cū debo et pbeo. v. Aspiras habeo nisi debo pbeo tantum.

Tractatus de accentibus

Ad maiorem eiū dētiā eorum que in textu bī blietam cursorie q̄ tenuiter et sufficiētē sunt dispersa generales notulas de accentib⁹ colligamus. Est autem accentus artificiosa modulatio vocis in si

gnificativa prolatione. Tres siquidē sunt sc̄. melica q̄ atēdī i cātu et illi adiacētē neūma quod est cantus. Metrica que attēditur in scansionē metrorū et illi adiacet cēpus. Significatiua siue prosaica que attēndit in cōmuni sermone et illi adiacet accentus. Sunt autē tres accentus p̄cipales sc̄. accētus qui fit p eleuationē vocis. vt in prima sillaba hui⁹ vocis dominus et representatur p figurā que dicitur oxia. ab ori qđ est acutū. Grauis qui fit p inclinationē vocis. vt patet in media sillaba et ultima huius dictionis domin⁹. et ex primis p figurā que dicitur Baria. a bari quod est graue. Circūflexus fit p̄tīm p eleuationē. et p̄tīm p inclinationē vocis. vt patet in penultima huius infinitiū amare et si dubitaf de ipso representatur p figuraz que dicitur piphone a peri qđ est circuz et phonos q̄ est sonus. vel pipomene a peri quod ē circū et pomene q̄ est fexus. Circūflexus hodie ponit cū accuto neq̄ est in vſu nostro. Propter has tres species tribū censetur nominib⁹. Dicitur nan⁹ accētus propter accutū. tenor ppter grauem. tonus ppter circūflexū. vel ideo dicitur accētus. ab accinendo. i. ad significādū aliqd canēdo qz ad hoc est accēt⁹ inuen⁹ vt significatio dictionis melius distinguatur. Tenor dicitur a tenēdo qz vna sillaba mains vel minus teneat. Dicitur tonus quasi sonandi modus. Regule de accentib⁹ sūt tales. Nulla dictio de natura acuit vltimā nisi greca vt libie et agathe. hebraica vt dauid et iacob. Item nulla dictio naturaliter brevis circumflecti debet. qđ modo accipit pro acui. Itē omnis dictio regitur uno solo accentu. Omnis dictio monasillaba scdm p̄mū vslz legēdi habet accētū acutū. vt fer let lis. ros. Omnis dictiobissilla acutū primā. vt virgo deus romā. Omnis dictio trium sillabarū et pluriū habēs penultimā. naturaliter longā habet accentū sup ipsaz penultimā. vt fortuna habere poeta. Omnis dictio triū sillabarū et ultra habēs penultimā brevē acuitante penultimā. vt dominus iusticia. De secunda regula ex cipiunt plura. s. ergo qñ ponit p causa ad differentiā sui quādo est coniunctio illatua. vt hoc facio ergo tuī modo acuit vltimā cōtra regulā de bisillabib⁹. Dūta quando ponit pro sicut ad differentiaz verbi pura in imperatiuo. Pone pro